

РЕШЕНИЕ

№ 3019

гр. София, 25.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 96-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ПЕТЯ Г. ДИМОВА
като разглежда докладваното от КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ Административно наказателно дело № 20231110203549 по описа за 2023 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

С наказателно постановление № СО-Т-В-22-10-144/19.07.2022 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, на В. Д. В. е наложена „глоба“ в размер на 300 лева за извършено административно нарушение по чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО), изразяващо се в това, че на 07.05.2022 г., около 14.45 часа, в гр. София, район „Триадица“, пл. „България“ № 1, НДК - пилоните, извършва търговия на открито, предлагайки за продажба варена и печена царевица и чипс от специализирана количка, заемайки около 3 кв. м. площ публична общинска собственост – паркова алея, без разрешение за ползване на място, издадено от кмета на район „Триадица“ към Столична община.

Срещу издаденото наказателно постановление е подадена жалба от санкционираното лице В. Д. В., в която са релевирани доводи за неговата неправилност. Изложено е, че по делото не е доказано извършването на търговска дейност от страна на жалбоподателката, доколкото в НП не е описано нито извършана от контролните органи контролна покупка, нито да са наблюдавали извършването на такава. На следващо място е посочено, че

търговската дейност на открито е извършвана от името и за сметка на работодателя на жалбоподателката – „В.“ ЕООД, за което е било предоставено копие от трудовия договор още към момента на съставяне на АУАН. Релевирани са възражения за допуснати съществени процесуални нарушения по чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, както и за допуснато нарушение на правото на ЕС – Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно. Претендират се направените в хода на съдебното производство разноски.

В хода на съдебното производство жалбоподателката не се явява, като в представени писмени бележки от процесуалния ѝ представител се поддържа жалбата по изложените в същата съображения. Претендират се направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Процесуалният представител на наказващия орган оспорва жалбата, като моли атакуваното НП да бъде потвърдено като законосъобразно. В представения срок за писмена защита не са представени писмени бележки от последния.

Софийски районен съд счита, че процесната жалба е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 14-дневен срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Процесното НП не е било редовно връчено на жалбоподателката В. Д. В., като не са изпълнени и условията на отбелязаната в същото разпоредба на чл. 58, ал. 2 ЗАНН. Съгласно посочената норма когато нарушителят не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването. По делото е приложено известие за доставяне, от което се установява, че пратката е била непотърсена от В. Д. В. на адрес гр. Видин, ж.к. „Панония“, бл. 6, вх. „г“, ет. 5, ап. 71. Съдът счита, на първо място, че визираното известие за доставяне не доказва по несъмнен начин наличието в кумулативно единство и на двете предпоставки по чл. 58, ал. 2 ЗАНН – лицето да не е намерено на адреса и новият му адрес да е неизвестен. Еднократното търсене на адресата на съобщението на известния адрес не може да се приеме като достатъчно доказателство за това, че В. В. не

живее на същия. От друга страна, от приложена по делото адресна справка по реда на Наредба № 14/2009 г. е видно, че жалбоподателката има актуален постоянен адрес от 2002 г. именно на горепосочения адрес в гр. Видин, на който е била търсена. От 2015 г. настоящият адрес на жалбоподателката е в с. Бела Рада, ул. „Шеста“ № 5. Тоест, очевидно не е изпълнено и второто изискване на разпоредбата на чл. 58, ал. 2 ЗАНН нарушителят да е с нов неизвестен адрес. Въпреки тези данни, наказващият орган не е положил усилия да връчи НП лично на В. В., а е приел за изпълнени изискванията на чл. 58, ал. 2 ЗАНН без да са налице предпоставките за това. С оглед на това следва да се приеме, че незаконосъобразно в процесното НП е отбелязано, че същото е връчено по реда на чл. 58, ал. 2 ЗАНН на 12.09.2022 г., доколкото не са били налице посочените предпоставки. Предвид липсата на доказателства за редовно връчване на НП и до този момент, следва да се приеме, че жалбата е подадена в законоустановения срок.

След като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, съдът констатира, че са налице основания за неговата отмяна. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 09.01.2022 г. бил подписан трудов договор между „В.“ ЕООД и В. Д. В., по силата на който последната била назначена на длъжността „продавач-консултант“ с място на работа гр. София, със задължения, посочени в длъжностна характеристика.

На 07.05.2022 г., около 14.45 часа, св. Б. и Т., служители на „Столичен инспекторат“ към Столична община, извършили проверка на мобилно съоръжение, находящо се в гр. София, пл. „България“ № 1, НДК - пилоните, от което се извършвала търговия на открито – продавали се варена и печена царевица и чипс от специализирана количка, която заемала около 3 кв.м. площ публична общинска собственост – паркова алея. Служителите на Столичен инспекторат установили В. Д. В. като продавач от специализираната количка, като нито последната, нито „В.“ ЕООД, имали

разрешение за извършване на търговия на открито на посоченото място, издадено от кмета на район „Триадица“ към Столична община.

За констатираното нарушение Т. съставила АУАН № 22-10-144/07.05.2022 г. срещу В. Д. В. за извършено от последната административно нарушение по чл. 23 от НРУИТДТСО. При съставяне и връчване на АУАН В. В. писмено възразила, че работи за „В.“ ЕООД, като представила трудов договор и касов бон от фискалното устройство в обекта.

Въз основа на съставения акт било издадено НП № СО-Т-В-22-10-144/19.07.2022 г. от заместник-кмета на Столична община, с което за описаното в АУАН административно нарушение на В. Д. В. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева.

Така изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на св. Б.; трудов договор № 00006/09.01.2022 г. (л. 14-15 от делото); справка ТРРЮЛНЦ; справка от Столична община, Район „Триадица“; справка по реда на Наредба № 14/2009 г.; Заповед № СО-РД-09-567/20.06.2013 г. на кмета на Столична община и Заповед № РД-09-2027/29.11.2011 г. на кмета на Столична община.

При направения анализ на събраните по делото доказателства настоящият съдебен състав счита, че възприетата от съда фактическа обстановка е безспорно доказана от приобщената по делото доказателствена съвкупност. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитания по делото свидетел Б., от които се установява, че при извършената проверка на 07.05.2022 г. на процесното място в гр. София пред НДК е установил, че В. Д. В. продава варена и печена царевица и чипс от специализирана количка. Св. Арсенков е категоричен, че е възприели клиенти, които са си купували от продаваните стоки. От показанията му се установява също така, че по време на проверката В. В. е заявила, че извършва дейността от името и за сметка на друго лице, по думите му – на „шефа й“, което кореспондира с писмените възражения в АУАН, в които В. е посочила, че работи за „В.“ ЕООД.

От приложения по делото трудов договор № 00006/09.01.2022 г. се установява, че действително към датата на проверката В. Д. В. е била назначена на длъжност „продавач-консултант“ към „В.“ ЕООД. Трудовият договор е бил регистриран и в НАП видно от приложеното по делото

уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ. В случая административнонаказващият орган носи доказателствената тежест да установи фактите и обстоятелствата, обуславящи съставомерността на деянието и виновността на нарушителя. При положение, че още по време на извършване на проверката В. Д. В. е релевирала възражение, че работи за дружество, което осъществява търговската дейност на проверения търговски обект, то наказващият орган е следвало да извърши проверка на посоченото обстоятелство съобразно задължението, вменено му с разпоредбата на чл. 52, ал. 4 ЗАНН. Като не е извършил надлежна проверка на спорните обстоятелства по случая, в частност кое физическо или юридическо лице осъществява търговска дейност на процесното място на 07.05.2022 г., административнонаказващият орган е издал незаконосъобразно НП. В този смисъл е и Решение № 5178 от 02.08.2022 г. по адм. дело № 4837/2022 г. по описа на АССГ, XXIII-ти касационен състав, което касае идентичен случай на настоящия относно извършвана продажба на стоки (варена царевица и минерална вода) от физическо лице в качеството му на работник на конкретно юридическо лице.

Настоящият съдебен състав кредитира и събраните писмени доказателства, приобщени към доказателствената съвкупност по делото по реда на чл. 283 НПК, като намира същите за относими към предмета на доказване по настоящото дело.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

При извършване проверка за правилното приложение на процесуалния закон при съставяне на АУАН и НП, съдът констатира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да обуславят отмяна на НП. В този смисъл съгласно разпоредбата на чл. 35, ал. 1, т. 4, вр. чл. 34, ал. 3 НРУИТДТСО за извършените нарушения по Глава Трета от НРУИТДТСО се съставят АУАН от служители на Столичен инспекторат към Столична община, каквато длъжност е заемала Т. към процесната дата съгласно приложената по делото длъжностна характеристика и справка от Столичен инспекторат. В този смисъл компетентността на актосъставителя произтича от разпоредбата на чл. 22, ал. 5 ЗМСМА, вр. чл. 35, ал. 1, т. 4, вр. чл. 34, ал. 3 НРУИТДТСО.

НП също е издадено от компетентно длъжностно лице, оправомощено по реда на чл. 35, ал. 3 НРУИТДТСО, вр. чл. 22, ал. 5 ЗМСМА и Заповед № РД-09-2027/29.11.2011 г. на кмета на Столична община, а именно заместник-кмета на Столична община.

Процесният АУАН и обжалваното НП са издадени и при спазване на предвидените давностни срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, подписани са от съответните длъжностни лица и свидетели, като АУАН е връчен лично на жалбоподателя за запознаване със съдържанието му. Настоящият съдебен състав счита, че АУАН и НП са съставени при спазване изискванията на процесуалния закон, като съдържат всички реквизити, посочени в разпоредбите на чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН.

При проверка на атакуваното наказателно постановление относно правилното приложение на материалния закон, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО), действаща към момента на извършване на деянието, търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността. В настоящия случай по несъмнен начин се установи, че жалбоподателката В. Д. В. е извършвала продажба на процесните стоки на проверения обект, като същевременно не е имала издадено разрешение за това от страна на кмета на Район „Триадица“ към Столична община (съгласно приложена справка по делото). По делото обаче се събраха доказателства, че жалбоподателката е извършвала търговската дейност от името на трето лице – „В.“ ЕООД, поради което не се явява административнонаказателно отговорно лице по смисъла на чл. 36, ал. 1 от НРУИТДТСО. В този смисъл отговорност за извършеното нарушение е следвало да понесе дружеството, което реално е извършвало търговската дейност на процесното място, а не служителят на същото, който е изпълнявал служебните си задължения съгласно сключения трудов договор. В този смисъл наказващият орган е допуснал нарушение на материалния закон, като неправилно е ангажирал административнонаказателната отговорност на жалбоподателката В. В..

Следва да се посочи, че В. Д. В. не се явява административнонаказателно отговорно лице по смисъла на § 3, т. 3 от ДР на НРУИТДТСО. Посочената

норма действително препраща относно дефиницията за търговец към § 13, т. 2 от ДР на ЗЗП. В санкционната разпоредба на чл. 36, ал. 1 от НРУИТДТСО обаче ясно е направено разграничение на санкциите, като е предвидено налагане на „глоба“ на виновните физически лица, респ. „имуществена санкция“ за ЕТ и ЮЛ. Тоест, очевидно административнонаказателно отговорно лице се явява именно лицето, което е собственик на съоръжението, чрез което и от чието име и за чиято сметка се осъществява търговията на открито. Противното означава, че никога ЕТ или ЮЛ не може да бъде субект на процесното нарушение, доколкото практически винаги търговията се осъществява от конкретно физическо лице – продавач. С оглед на това, административнонаказателно отговорно лице в конкретния случай се явява юридическото лице, от чието име и за чиято сметка жалбоподателката В. в качеството си на работник, е осъществявала търговската дейност на открито, а именно „В.“ ЕООД. В този смисъл е и константната практика на АССГ – Решение № 7809 от 19.12.2022 г. по адм. дело № 9377/2022 г. по описа на АССГ, XIII-ти касационен състав; Решение № 7074 от 24.11.2022 г. по адм. дело № 5783/2022 г. по описа на АССГ, VII-ми касационен състав.

Фактът, че „В.“ ЕООД е извършвало търговия на открито, стопанисвайки процесния обект, е било известно на актосъставителя още към момента на съставяне на АУАН, но въпреки това последният и наказващият орган не са извършили допълнителна проверка за установяване на действителния нарушител.

Предвид гореизложеното, подадената жалба се явява основателна, поради което атакуваното наказателно постановление следва да се отмени като незаконосъобразно и необосновано. Предвид неправилното санкциониране на жалбоподателката за извършеното нарушение, не следва да се обсъждат останалите възражения, релевирани с процесната жалба.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН и предвид направеното изрично искане в хода на съдебните прения от страна на процесуалния представител на жалбоподателката, в полза на последната следва да се присъдят направените разноски в хода на съдебното производство. От приложения на л. 59 от делото договор за правна защита и съдействие се установява, че В. Д. В. е заплатила на адв. И. Е. сумата от 400 лева за осъществяването на процесуално представителство по делото. С оглед на това,

Столична община следва да бъде осъдена да заплати на В. Д. В. направените от нея разноси в размер на 400 лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № СО-Т-В-22-10-144/19.07.2022 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на В. Д. В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева за извършено административно нарушение по чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на В. Д. В. с ЕГН ***** сумата от 400 (четиристотин) лева, представляваща направени от последната разноси за адвокатско възнаграждение по настоящото дело.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____